

171. Seregeknek Ura, felséges Isten

Vad Péter Zsigmond

1. Se-re-gek-nek U-ra, fel-sé-ges Is-ten, Mely i-gen szép a te há-zad meny-nyek-ben,

3
A-rany-nál, e-züst-nél, drá-ga, szép kő-nél, Szebb e vi-lág min-den é-kes-sé-gé-nél.

2. Kívánkozik az én lelkem ott lakni,
Áhítatos szívvel tehozzád menni,
Akar veled, élő Isten, örvendni,
Testem, lelkem kész tehozzád költözni.

3. Lám, a madaraknak is helyük vagyon,
Emberek közt fecskének fészke vagyon,
Én Istenem, te vagy az én Királyom,
Te házadban legyen nékem lakásom.

4. Bizony, boldogok az olyan emberek,
Kiknek a te házában vagyon helyek:
Mindenkoron csak reád tekintenek,
És téged ők mindörökké dicsérnek.

5. Olyan boldog ember kicsoda léssen?
Akit Isten megerősít a hitben,
Kinek törvényét hordozza szívében,
Szentlelkével igazgatja nagy híven.

6. Semmi szükség az ilyenek nem ártott,
Akit Isten házába befogadott,
Bár inség és nyomorúság közt forgott,
Isten mindent ő javára fordított.

7. Nagy sereggel mindenfelől eljönnek,
Dicsőségről dicsőségre sietnek,
Őt meglátván örülnek az Istennek,
Mert ővele Sionban együtt lesznek.

8. Uram, hallgasd meg az én könyörgésem,
Seregeknek Istene, én kérésem,
Lásd meg, kérlek, az én esedezésem,
Jákobnak Istene, az én beszédem.

9. Úr Isten, csak te vagy a mi oltalmunk,
Zászlónk és a mi nagy erős kővárunk,
A Krisztusért, ki minékünk hadnagyunk,
Szent házadtól ne hagyj messze szakadnunk.

10. Jobb egy nap a te tornácodban laknom,
Hogynem másutt ezer nap mulatoznom,
Házad küszöbét kedvesebbnek tartom,
Mint gonoszok hajlékában vigadnom.

11. Mert miképpen a fényes nap az égen,
Mindeneget világosít nagy szépen:
Te vagy nekünk fényes napunk akképpen,
Oltalom, segítség háborúnk ellen.

12. Nem vonja meg tőlünk javát az Isten,
Valakik csak őt tiszteljük nagy híven,
Boldog ember, aki bízik Istenben,
Mindennemű számkivetettségében.

13. Így könyörge Dávid király régenten;
Mikor volna Saultól kergetésben,
Írva vagyon nyolcvannegyedik részben,
Int minket is, hogy bízzunk az Istenben.

